

Uittreksel artikels 2024-week 29

Omwille van de vakantieperiode zijn er geen nieuwe lokale artikels voor week 29.

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: Veertiende zondag door het jaar

EEN PROFEET WORDT GEËERD BUITEN ZIJN STAD

Sinds zijn doop in de Jordaan is Jezus niet meer in Nazareth geweest, zijn “vaderstad”, zoals Marcus zegt.

Nu ja, “vader-stad”... Nazareth moet een dorpje geweest zijn van niet veel meer dan een 200tal inwoners. Iedereen kent iedereen. Tot zijn 30ste heeft Jezus zijn vader Jozef geholpen met het maken van kasten, tafels en stoelen. En toen is Hij ineens de wereld ingetrokken. Dat moet hét onderwerp van gesprek geweest zijn in Nazareth. De maanden daarna moet zijn reputatie tot in het kleine dorpje doorgedrongen zijn : hoe Hij in parabellen enthousiast vertelt over het Rijk Gods, over het stillen van de storm op het meer, en pas nog het nieuws dat Hij een vrouw met bloedingen genezen heeft, en zelfs het dochttertje van Jaïrus uit de dood heeft opgewekt.

Zijn familie moet al een beetje ongerust geweest zijn, want ze zijn enkele weken geleden naar Kafarnaüm gegaan, om te proberen Hem terug naar huis te halen, “omdat Hij niet meer bij zijn verstand was”.

En nu staat Hij ineens terug in Nazareth.

Evangelie (Marcus 6, 1-6)

Jezus ging daar weg en kwam in zijn vaderstad, en zijn leerlingen volgden Hem. Toen het sabbat was, begon Hij in de synagoge onderricht te geven. Veel toehoorders waren verbaasd en zeiden : “Waar heeft Hij dat vandaan, wat voor wijsheid is Hem

gegeven, en dan die machtige daden die door zijn handen tot stand komen ? Dat is toch de timmerman, de zoon van Maria en de broer van Jakobus en Joses en Juda en Simon ? Zijn zusters wonen toch hier bij ons ?” En ze namen aanstoot aan Hem. Jezus zei hun : “Een profeet wordt overal geëerd, behalve in zijn vaderstad, bij zijn familie en in zijn eigen huis.” Hij kon daar helemaal geen machtige daden verrichten, behalve dat Hij enkele zieken de handen oplegde en hen genas. En Hij was verbaasd over hun gebrek aan vertrouwen. Hij trok door de dorpen in de omgeving om onderricht te geven.

De mensen van Nazareth zullen wel allemaal komen luisteren zijn die zondag, wanneer Hij het woord nam in de synagoge, net zoals Hij dat gedaan had in Kafarnaüm, toen Hij sprak over zijn “nieuwe familie”.

Eerst zijn de mensen van Nazareth “verbaasd”, maar gaandeweg “nemen ze aanstoot aan Hem”. Eerst kunnen ze het niet geloven, maar gaandeweg willen ze het niet geloven. Ze ergeren zich, het wekt wrevel bij hen op. Het leven moet maar liefst gewoon doorgaan, zijn normale gang gaan. Kan Hij niet gewoon terug kasten en tafels en stoelen gaan maken? Wie denkt Hij wel dat Hij is ?

En daar zijn we, denk ik, bij de essentie van deze evangelietekst : Wie denkt Hij wel dat Hij is ?

Dat is een vraag die in het evangelie van Marcus dikwijls voorkomt, een vraag die Marcus ons dikwijls stelt : “Wie is toch die man ?” Twee weken geleden klonk het ook nog, na het stillen van de storm op het meer : “Wie is toch die man, dat zelfs wind en water Hem gehoorzamen ?”

Is dat de zoon van de schrijnwerker, die kasten en tafels en stoelen kan maken ?

Is dat iemand die ver van ons bed staat ? Of iemand die ons op de zenuwen werkt met zijn woorden en daden van liefde en vrede ?

Of is Hij waarlijk de zoon van God, die onder ons gewoond en geleefd heeft, de Mensenzoon die ons bij God brengt, als wij willen leven naar zijn enige gebod: het gebod van de liefde ?

De reactie van de mensen in Nazareth is misschien menselijk, maar klein-menselijk. Want wij zijn als christenen geroepen om te verkondigen dat Hij midden onder ons woont, in ons eigen dorp. We moeten blijven getuigen, ook in ons eigen dorp, van het geluk, de liefde en de vreugde van ons geloof. We moeten ons geloof blijven beleven in ons doen en denken, ons geloof in de God van liefde, vrede en gerechtigheid. Laten we dit doen vol vertrouwen. Laat dat ons antwoord zijn op de vraag : Wie is toch die man ?

Want zolang we dit antwoord niet geven, zolang we in Jezus niet de Christus zien, de gezondene van de Vader, zolang we niet vertrouwen en geloven, zo lang kan Jezus in ons geen machtige daden verrichten, zo lang kan er van ons “geen enkele kracht uitgaan” (zoals Marcus het letterlijk schrijft) *Constant*.

Vieringen van de komende zondag: 15de zondag door het jaar

BRUSSEGEM Sint-Annakapel

Dinsdag 16 juli

19.00u: Eucharistieviering

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 14 juli

Geen viering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 14 juli

9.00u: Eucharistieviering

Lector: Yves Van der Putten

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 14 juli

10.30u: Gebedsdienst

Intenties: Jgt. Frans en Jeanne Leemans-Van Roy

Lector: Sofie Van den Broeck

Misdienaars: Maaren, Lana, Rune en Jona

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 13 juli

17.30u : Eucharistie (NL)

Zondag 14 juli

11.00u: Eucharistie (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 14 juli

10.30u: Eucharistieviering

Intenties: Jaarmis Ferdinand Thomas, Etienne Vander Jeught en familie